

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

Περίοδος 2019-2020

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΛΓ' ΚΥΚΛΟΣ

Συνάντηση 14η

Πέμπτη, 12 Μαρτίου

Σημάδια και Σημασίες

I

Σημάδια και Σημασίες

Ο Απόλλων έχει οργισθεί με τον Νεοελληνισμό.

Η Ιλιάδα αρχίζει με τον θυμό του Απόλλωνα και την μήνι του Αχιλλέα. Ο θεός οργίστηκε με τον κουφίομυαλο Αγαμέμνονα και την ασέβειά του προς τον ιερέα, όπως και ο Αχιλλέας εν συνεχεία για την θρασύτητά του. Ο άναξ της τελειότητας, ο πρωθήβης του κάλλους σκοτείνιασε, και κατεβαίνει μοιάζοντας με νύκτα αυτός η λάμψη του φωτός. Τόξευε και έστειλε τον λοιμό, το θανατικό που ξεπάστρευε ζώα και Αχαιούς.

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δὲ κλύε Φοῖβος Απόλλων,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινηθέντος· ὃ δ' ἦε νυκτὶ ΦεΦοικώς.
ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν,

δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφιεῖς
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμεῖαι.

Ιλιάς, Α 43-52

Οι Λακεδαιμόνιοι, στις παραμονές της έκρηξης του Πελοποννησιακού Πολέμου, ζήτησαν χρησμό από το Μαντείο των Δελφών, αν είναι καλύτερα να πολεμήσουν. Και ο θεός απεφάνθη ότι, αν πολεμήσουν κατά κράτος, θα νικήσουν, και ότι αυτός θα συνεπιληφθεί του έργου είτε παρακληθεί να βοηθήσει είτε όχι.

[Αὐτοῖς μὲν οὖν τοῖς Λακεδαιμονίοις διέγνωστο λελύσθαι τε τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀδικεῖν, πέμψαντες δὲ ἐς Δελφοὺς ἐπηρώτων τὸν θεόν, εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται. ὁ δὲ ἀνείλεν αὐτοῖς, ὥς λέγεται, κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος.]

Θουκυδίδης, Ι, 118, 3. Cf. 123].

Και έρχεται ο λοιμός. Ο Πειραιάς έφερε την νόσο από την Μέση Ανατολή, η δε συσσώρευση του πληθυσμού της Αττικής στην Αθήνα λόγω των εισβολών των Πελοποννησίων, την μεγένθυνε. Οι Αθηναίοι συνεδύασαν τον Δελφικό χρησμό, και άλλα λόγια παλαίφατα, και την επιδημία. Την συγκυρία εξέλαβαν ως έργο Απόλλωνος, και οικοδόμησαν εις εξευμενισμό του τον ναό του Επικουρίου Απόλλωνα στις Βάσσεις της Φιγάλειας.

[ἐν δὲ τῷ κακῷ οἷα εἰκὸς ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους, φάσκοντες οἱ πρεσβύτεροι πάλαι ἄδεσθαι “ἥξει Δωριακὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς ἅμ’ αὐτῷ”.... μνήμη δὲ ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς εἰδόσιν, ὅτε ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεὸν εἰ χρῆ πολεμεῖν ἀνείλε κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔφη συλλήψεσθαι. περὶ μὲν οὖν τοῦ χρηστηρίου τὰ γιγνόμενα ἤκαζον ὁμοῖα εἶναι· ἐσβεβληκότων δὲ τῶν Πελοποννησίων ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς, καὶ ἐς μὲν Πελοπόννησον οὐκ εἰσῆλθεν, ὃ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν, ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυανθρωπότατα.

Θουκυδίδης, II, 54

V. Απόστολος Πιερρής, Ο Ναός του Επικουρίου Απόλλωνος στις Βάσσεις της Φιγαλείας, στην Τριφυλιακή Εστία, Τεύχος 22, Άνοιξη – Καλοκαίρι 2016, σελ. 28-31].

Ο Απόλλων είχε προειδοποιήσει την Σπάρτη να φοβάται και προσέχει την Χωλή Βασιλεία.

φράζεο δη, Σπάρτη, καίπερ μέγαλαυχος ἐοῦσα
μὴ σέθεν ἀρτίποδος βλάστη χωλή βασιλεία.
δηρὸν γὰρ μόχθοι σε κατασχίσουσιν ἄελπτοι
φθερσιβρότου τ’ ἐπὶ κῦμα κυκώμενον πολέμοιο.

No. 112 Parke – Wormell

Επί βασιλείας του φρονίμου και κατά κόσμον ικανού Αγησιλάου του Χωλού, η Σπάρτη από τον κολοφώνα της νίκης της επί της Αθηναϊκής

ηγεμονίας (404 π.Χ.) έφθασε στην ανεπανόρθωτο ήττα των Λεύκτρων (371 π. Χ.).

Ο Απόλλων έχει οργισθεί με τον Νεοελληνισμό. Ο αληθινός Ελληνισμός έχει θυμώσει με τον κίβδηλο και αλλοτριωμένο Νεοελληνισμό.

Σημάδια.

Στάλθηκε λοιμός, ιός επιδημίας.

Η Καρναβαλική καρικατούρα του Διονυσιακού οργιασμού ματαιώθηκε. Μαζεύτηκαν σε αδιαφόριστο πολτό οι απολωλότες σε χορό του Θανάτου. [Δείτε το κείμενό μου «**Ανθεστήρια και Καρνάβαλος (Το Αρχέτυπο και η Καρικατούρα)**» στην προηγούμενη αποστολή].

Η «τελετή» αφής του Ολυμπιακού πυρός ματαιώνεται – άλλη αυτή φαντασιακή σοβαροβασία καρικατούρα αντί των προ της έναρξης των Ολυμπιακών αγώνων. Θα συναχθούν επίσημοι χωρίς λαό επισημότητα.

Σημάδι η επέλαση της επιδημίας του ιού από τα Ιεροσόλυμα.

Ο Χριστός μαστιγώνει τον Νεοελληνισμό όπως τους εμπόρους στον Ναό.

Καρικατούρα της Σπάρτης, και ύβρις κατά του Δωρικού πνεύματός της η ταινία «300». «Αυτή» σίγουρα είναι η Αντισπάρτη!

Βρίθουμε σε καρικατούρες.

Σειρήνες: βυθιζόμαστε.

II

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Συγκριτικές Διαχρονικές Μεταφιλοσοφικές Έρευνες στην Ανθρώπινη Μοίρα

Μέρος II

Ειδική Μορφολογία της Ιστορικότητας

Στην Μεταλλική Επανάσταση αναπτύσσεται η ιδέα του θεού. Από το ιερό, το άγιο και το αγνό συγκροτήθηκε το Totem και το Taboo. Με την Νεολιθική Επανάσταση, από την ρίζα της χθόνιας γονιμότητας και τον ρυθμό της περιοδικότητας, αναδύθηκαν τα φθινοπωρινά μυστήρια της Μεγάλης Μητέρας, και η ιεροτελεστία της άνοιξης με τον υιό και πάρεδρο

νεαρό θεό που θνήσκει και ανασταίνεται. Υπό το άστρο της κυριότητας, οι θεοί εμφανίζονται, οι Κύριοι με νομές κυριότητας.

Θα παρακολουθήσουμε τη μετάβαση από το Τοτέμ στην θεότητα, το θείο, και από το θείο στον θεό. Θα ερευνήσουμε την φύση των θεών. Θα μελετήσουμε την Ηροδότεια αντίληψη για τον μετασχηματισμό από την Πελασγική ανώνυμη θεότητα στους Ελληνικούς θεούς. Και θα μας απασχολήσει ειδικά και ιδιαίτερα η Ομηρική θεολογία, η Ησιόδεια θεογονία και η κοσμογονική θεολογία του Αλκμάννα, - τα πρωιμότερα τεκμήρια της Ελληνικής θρησκευτικότητας. Θα αναφερθώ και στο τι μπορούμε να συμπεράνουμε για την Μυκηναϊκή θρησκευτική βίωση.

Θεματικός τίτλος της ομιλίας μου είναι:

Η Γέννηση και Φύση των Θεών

Η ομιλία θα γίνει την Πέμπτη 12 Μαρτίου, 8.30 το βράδυ, στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάλου Λόγου και Τέχνης (2^{ος} όροφος, Πλατεία Γεωργίου Α').

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Μετά την ομιλία θα υπάρξει χρόνος για συζήτηση.
